

1. Դեմքիդ նայելիս աչքերս փայլում են,
Արցունքով լցվում փայլից հմայքիդ,
Որ հոսում է, գնում–խառնվում գետին՝
Սուրբերիդ ցնծության լացին:

Ու մոռանում եմ կյանքիս անհամար
Տխրությունները, վշտերն ու վերքերը
Ու վայրկյանի մեջ միանում եմ Քո հրեշտակներին,
Որ գիշեր–ցերեկ գահիդ առջև երգում են երգը այս՝
Սուրբ ես, սուրբ ես, սուրբ ես, ո՛վ իմ Հայր: (2)

2. Անունդ լսելիս՝ սիրտս թռչում է,
Գնում–միանում այն անկեղծ սրտերին,
Որ Քեզ են փնտրում ու Քո կամքն անմար
Եվ երգում անվանդ փառք: